

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De institutis coenobiorum

Cassianus, Johannes

[Basel], nach Sept. 1485

Collatio prima Abbatis nesterotis de spiritali scientia

[urn:nbn:de:bsz:31-306702](#)

De protectione dei

iam proxima lapsusq; precipiti etiam inuitos & inscios reuocare nunc autem occasioes & oportunitates salutis ingere ac precipites violentosq; conatus a letalibus dispositionibus inhibere. & alios quidem volentes currētesq; suscipere alios vero nolentes renitentesq; pertrahere et ad bona cogere voluntatem. **L**otum vero non semper resistentib; n; perseveranter inuitis nobis a divinitate concedi. et summa salutis nostrenon operum nostrorum merito sed celesti g; tie deputandam ita domini ipsius voci bus edocemur. **E**t recordabimini viarū vestiarum et omnium scelerum vestrorū quibus polluti esis in eis et displicebit vobis in conspectu vestro in omnibus malitijs vestris quas fecisti et sciens q; ego dominus cum bene fecero vobis ppter nomen meum non finis vias vestras malas neq; finis scelera vtra pessima dorsum israel. **E**t idcirco hoc ab omnibus catholicis patribus diffinitur qui perfectionem cordis nō inani disputatioē borum sed re atq; opere didicerūt dīni ni esse muneris. **P**rimū ut accendatur unusquisq; ad desiderandū omne qd bonum est sed ita vt alterutram partē plenū sit libere voluntati arbitrii. Itēq; etiā secundūm divine cē gratie ut effici valeant exercitia predicta virtutum sed ita ut possibilitas nō extinguat arbitrii. **T**ertiū quoq; ad dei munera pertinere ut acquisite virtutis perseverantia teneatūr sed ita ut captiuitatē libertas ad dicta non sentiat. **H**ic enī vniuersitas tens omnia in omnibus credendis est operari ut iciter protegat atq; p̄fimeret non ut auferat quā semel ipse concessit arbitrii libertatem. **S**i quid sane versutius humana argumentatione ac ratione collectum huic sensui videatur obſistere vitandum magis est q; ad destructionem fidei pronocandum. **N**on enim fidem ex intellectu sed intellectum ex fa-

de meremur sicut scriptum est. **R**isi credideritis non intelligetis quia quemadmodum et deus omnia operetur in nob; et totum libero ascribatur arbitrio cui dicitur si volueritis et audieritis me q; bona sunt terrena ducabitis ad plenū humano sensu ac ratione non potest ut arbitror comprehendendi. **H**oc nos beatus cheremon confirmatos cibo laborem fecanti itineris non sentire.

Explícit collatio tertia abbatis cheremonis de protectione dei. **I**niciunt capitula collationis prime abbatis nesterotis de spirituali scientia. **C**ap.i.

- A** Erba abbatis nesterotis de religiosorum scientia.
 iij De apprehendenda spiritualiū rerum cognitione
 iiij Q[uod] actualis perfectio duplicitate subsistat.
 iiiij Q[uod] actualis vita erga multas professiones ac studia dirinetur.
 v De professionis arrepte perseverantia.
 vi De infirmorum mobilitate.
 viij Exemplum castitatis quo docetur non omnia ab omnibus emulanda.
 viij De spirituali scientia.
 ix Q[uod] de actuali scientia proficiatur ad spiritalem.
 x De apprehendenda vere scientie disciplina.
 xi De multiplici intellectu divinarum scripturarum.
 xii Interrogatio quomodo possit ad oblivionem secularium carminū perveniri.
 xiii Responsio quo pacto memoriam eorum possimus abluere.
 xiv Q[uod] immunda anima neq; trade

Collatio XIIII abbatis Nesterotis

- re neq; percipere possit scientiam spiritalem.
 xv Obiectio deo q; multi immundi scientiam habeant. et sancti non habeant.
 xvi Responsio q; malii scientiam veram habere non possint.
 xvii Quibus ratio perfectionis te beat aperiri.
 xviii Quibus d; causis spiritualis doctrina infructuosa sit.
 xix Q; plerumq; etiam indigni gratiam salutis f; monis accipiunt.

Expliūt capitulo.

Incepit collatio prima Abbatis nesterotis de spirituali scientia.

Lap. i.

Ponsio
nis nostre et itineris
ordo h; compellit. ut
abbatis Nesterotis
preclaris in omnibus
summeq; scientie vi-
ri instituto subsequatur. Qui cum sa-
rum scripturarum nos aliqua memorie
commendasse. et eorum intelligentia de-
siderare sensisset. talibus nos adorsus e-
verbis. Multa quidem scientiarum in-
hoc mundo sunt genera. tanta siquidē
earum quanta et artium disciplinarūq; varietas est. Sed cum omnes aut omni-
no inutiles sint. aut presentis tantum vi-
te cōmodis pro sint. nulla est tamen que
non habeat proprium doctrine sue ordi-
nem atq; rationem. per quam ab experē-
tibus possit attigi. Si ergo ille artes ad
insinuationes sui certis ac proprijs line-
is diriguntur. quanto magis religionis

nostrae disciplina atq; pfectio. que ad co-
templanda inuisibilium sacramentorum
tendit archana. nec presentis questus. s; eternorum retributionem expedit premis-
orum. certo ordine ac ratione subsistit.
Eius quidem duplex est sciētia. Pri-
ma practice id est actualis que emēdati-
one morum et viciorū purgatione per-
ficit. altera theoretice. id est. que in cōte-
platione diuinarum rerum et sacratissi-
morū sensuum cognitione consistit.

De apprehendēda spiritualium
rerum cognitione. *Lap. ii.*

Adisquisitur ad hāc theore-
ticen volu erit puenire. n̄ cō est
vt omni studio atq; virtute ac-
tualem primū scientiam consequatur.
Nā h; practice absq; theoretice posside-
ri potest. theoretice vero sine actuali omni-
modis apprehendi non potest. Gradus
enim quidam ita ordinati atq; distincti
sunt. vt humana humilitas possit ad s; b-
lime descendere. qui si invicē sibi ea q;
diximus ratione succedant. potest ad al-
titudinem perueniri. ad quā sublato p-
mo gradu non potest transuolari. Fru-
stra igitur ad conspectum dei tendit. q;
viciorū contagia nō declinat. Spūs
namq; dei effugiet fictiū. nec habitabit
in corpore subdito peccatis.

Actualis pfectio dupli-
cione subsistat. *Lap. iii.*

Hec antez actualis perfectio du-
plici ratione subsistit. Nam p-
mus eius modus est. vt omniū
natura viciorū et curationis ratio co-
gnoscatur. Secundus vt ita discernat
ordo virtutum. earūq; perfectione mēs
nostra formetur. vt illis non iaz velut co-
acta. et quasi violēto imperio subiecta
famuletur. sed tamq; naturali bono de-

De spiritalis scientia

lectetur atq; pascatur. et ardua illa atq; angustam viam cum oblectatione condescendat. Quo eī modo. vel virtuti ratio nem qui secundus in actuali disciplina gradus est. vel rerum spiritalium et celestium sacramenta. que in theorie gradu sublimiore consistunt. valebit attingere. q; naturam viciorum suorum nec potuit intelligere nec nūs ē extirpare. **L**osequēter enim pronunciabitur progredi ad excelliora non posse. qui non euicent planiora. multoq; minus ea que sunt extrinsecus apprehendit. quisq; intelligere ea q; sibi sunt inserta non quinerit. **S**ciendū tamen est. duplii nobis laboris intentione sudandum. tam in expellēdis vicijs q; in virtutibus acquirendis. **E**t hoc nō nostra capimus cōiectura. sed illius sententia pdocemur. qui solus opificij sui vires rationemq; cognoscit. **E**cce inq; constiui te hodie super gentes et super regna. vt euellas et destruas et disperdas et dissipes et edifices et plantes. In expulsione enim nostrarum rerū quatuor ē necessaria designavit. id est. euellere. destruere. disperdere. dissipare. In pſcien- dis x̄o virtutibus. et his que ad iusticiā pertinent acquirendis. edificare tantuʒ modo atq; plantare. **A**nde liquido patet difficult̄. quelli atq; eradicari inolitas corporis atq; animi passiones. q; spiritalis extrui plantanq; virtutes.

Quactualis vita erga multas pſſiones ac studia diruetur.
Lap. iiiij.

Hec igitur practice que duobus ut dictuʒ est subsistit modis. erga multas profesſiones studia q; diuiditur. Quidam enī summā intētiōis sue erga heremī secreta et cordis cōſtituunt puritatem. vt in preteritis heliam et heliseum. nostrisq; temporibus beatum Antonium. aliosq; eiusdem propo-

siti sectatores familiarissime deo per silētum solitudinis colesſiſcē cognoscimus. **Q**uidam erga institutionem fratruʒ. et pernigilem cenobiorum curam. omnem studiū ſui ſollicitudinem dederūt. vt nū per abbatem Iohannem qui in vicinia cinitatis cui nomen eſt thimius. grandi cenobio pſfuit. ac nō nullos eiusdeꝝ meriti viros apostolicis etiam signis clarū iſſe meminimus. **Q**uosdaz xenodochij et ſuſceptionis pium telectat obsequiū. per quod etiam in preteritis Abraham patriarcham et Loth domino placuisse ſcimus. et nuper beatum machariuʒ singularis mansuetudinis ac patientie virum. qui xenodochio ita apud alexandriam pſfuit. vt nulli eorum qui ſolitudinis ſecreta ſectati ſunt. inferior ſit credens. **Q**uidam eligentes egrotantiū curam. alij interceſſionem que pro miseriis atq; oppreſſis impendit exequentes. aut doctrine instantes. aut elemosynam pauperibus largiētes. inter magnos ac ſummos viros. pro affectu ſuo ac pietate viguerunt.

De profeſſionis arreptę pereſuerantia.
Lap. v.

Quia propter hoc vnicuiq; utile atq; conueniens eſt. vt fm pro politum quod elegit. ſine gratia am quam accepit. ſummo ſtudio ac diligētia ad operis arrepti perfectionem puenire ſcenet. et aliorū quidem laudās admirāſq; virtutes. neq; a ſua quā ſe mel elegit profefſione diſcedat. ſciēs fm apostolum vnum quidem eſſe corpus ecclie. multa autē membra. et batere ea donationes fm gratiam que nobis data eſt differentes. ſine prophetiaꝝ fm rationem fidei. ſine ministeriuꝝ in ministrāto. ſine q; doceſt in doctrīa. ſine q; exhortat in exhortatiōe. q; tribuiti simplicitate. q; pēſt in ſollicitudine. q; miseret in hilaritate.

Lollatio XIII Abbatis Hesterotis

Nec enim illa membra aliorum sibi membrorum possunt misteria vendicare: qā nec oculi manus nec nares aurū vñntur officio: et idcirco non omnes apostoli: non omnes prophete: non omnes doctores: non omnes gratias habent curationum: non omnes linguis loquuntur: non omnes interpretantur.

De infirmorum mobilitate.

Cap. vi.

Folent enim hi qui nec dñ sunt in illa quā arripuerūt professione fundati: cum audierit quosdam in diversis studijs ac virtutibus pre dicari: ita eorum laude succendi: vt imitari eorum protinus gestiā disciplinam: in quo irritos necessario impedit conatus humana fragilitas. Impossibile namq; est unum cūdēnq; hominez simul vniuersis quas superius comprehendendū fulgere virtutibus. Quas si quis voluerit pariter affectare: in id eum incideret necesse est: vt dum omnes sequitur nullam integrā consequatur: magisq; ex hac mutatione ac varietate dispendium capiat qđ prospectum. Multis enim rījs ad tēnū tendit: et ideo vñusq; se illā quā semel arripuit irrevocabili cursu sui intentiōe cōficiat: vt sit in qlibet professione perfectus.

Exemplū castitatis quo doceatur nō omnia ab omnib; emulanda.

Cap. vii.

Abq; illo dispendio quo feriri monachum diximus: qui mobilitate m̄tis ad studia cupitrās: ire diversa: etiam hinc periculum morū incurritur: quod nō nunq; recte quedā ab alijs gesta: malo ab alijs presumunt exemplo: et quē nō nullis bñ cesserant pñciosa ab alijs sentiuntur. Nāz vt qđ dam exempli gratia proferamus: velut si quis illam viri illius imitari virtutem velit: quā solet abbas Johannes: nō ad imitationis formulā: sed tantūmodo

pro admiratione proferre. Nam quidā veniens ad predictū senem habitu seculari: cum ei quasdam frugum suarū primicias detulisset: ferocissimo quendam demonio arreptum ibidē reperit. Qui cum abba Johannis obtestatiōes accepta despiciens: testaret senūq; ad illicius imperium de corpore quod obsederat migraturum: huius aduentū perterritus: cum reverentissima nominis illius inclamatione discessit. Cum taz euide dentem gratiam senex non mediocriter admiratus: eoq; amplius obstupescens qđ eum seculari cerneret habitu: cepit ab eo vite ac pñfessionis eius ordinez diligenter inquirere. Cumq; ille secularem seat qđ vxorio vinculo colligatum esse dixisset: beatus Johannes excellentiam virtutis eius et gratiamente pertractans: qđ nam illi esset conuersatio attēns explorabat. Ille se rusticū: et quotidiano manuū opere victum querere: nec vñlī bo ni esse se conscienti testabatur: nisi qđ nunq; ante ad nūris opera mane exercēda pcederet: neq; respere domū reuenteretur: nisi in ecclēsia pro quotidiane vite cōmēatu largitorū eius deo gratias retulisset: neq; se vñq; de fructib; suis aliquād usurpare: nisi prius deo primitias eorum ac decimas obtulisset: et nūq; se bones suos per alienem emissis traduxisse confiniū: nisi eorum prius ora clausisset: ne vel pa rum damni per incuriā eius proximus sustineret. Et cum bēc quoq; abbati Johannes: needum ad comparationem tan te gratie qua cum prelatum sibi esse cernebat: idonea viderentur: atq; ab eo quid nam esset illud quod tante gratie meritis conferri posset sciscitans scruta retur: illereuerentia tam sollicite inquisitionis astrictus: vxorem se parentum vi imperioq; compulsum cum profiteri monachum vellet ante vndecim annos accepisse confessus est: quā nemine etiā nunc consciō sororis loco a se virginem

Despiritualis scientia

custodiri testabatur. Quod factum cu^z audisset sene^rtanta et admiratio^e per motus. ut coram ipso publice proclama ret. Non immicito demonem qui se despererat illius non tolerasse presentiam. cuius ipso virtutem non solum in iuuentutis ardore. sed ne nunc quidē sine discrimine castitatis anderet appetere. Qd factum abbas iohānes licet summa admiratione p̄tulerit tamen neminē monachorū ut experiretur horūtatus est sciens multa recte ab alijs gesta. magnam alijs imitantibus intulisse perniciē nec usurpari ab omnibus posse. quod paucis dominis speciali munere p̄tulisset.

Despiritualis scientia. Cap. viii.

Sed ad expositionem scientie de qua sumptum est sermonis exordium reuertamur. Itaq; sic superius diximus practice erga multas p̄fessiones ac studia dirimir. Theoretice vero in duas dividit partes. id est. i^z hystorica^z interpretationem. et intelligētiām spiritalem. Unde etiam Salomō cum eccl^{ie} multiformē gratiam enumerasset adiecit. Omnes enim qui ap̄deaz sunt vestiti sunt dupliciter. Spiritalis autem scientie genera sunt tria. tropologia. allegoria. anagoge. te quibus in puerib^z sita dicitur. Tu autem describeti bīea tripli citer. super latitudinē cordis tui. Itaq; hystoria p̄teritorum ac visibilium agnitionem complectitur rerū. que ita ab apostolo replicatur. Scriptū est enim. quia abraham duos filios habuit. vnum de ancilla. et alium de libera. sed qui de ancilla fū carnem natus est. qui autem de libera per re promissio^{nē}. Ad allegoriā autē pertinet quē sequuntur. quia ea quē in veritate gesta sunt. atenius sacramenti formā prefigurasse dicuntur. Nec enim inquit sunt duo testimonia. Imū quidem de monte syna. in

sernitutem generans. quod est agar. Sy na cu^m mons est in arabia. qui compa ratur huic q̄ nunc est hierusalem. et huic cum filiis suis. Anagoge. te spiritali bus mysterijs ad sublimiora quedam et sacrariora celorum secreta conscendens. ab apostolo ita subiicitur. Quē autē sur sum est hierusalem libera est. quē est māc nostra. Scriptum est enim. Letare sterili que nō paris. erumpē et clama q̄ nō parturis. quia multi filij deserte magis eius que habet virum. Tropologia est moralis explanatio. ad emendationē vi te et instructionem pertinens actualem. velut si hec eadem duo testamenta intellegamus pratica et theoretica disciplina. vel certe si hierusalem aut syon aia^z ho minis velimus accipere. fm illud. Lau da hierusalem dominum: lauda dñi tu um syon. Igitur predicte quattuor figurae in vnu ita si volumus p̄fluūt. et una atq; eadem hieruralem quadrisariā pos sit intelligi. fm hystoriam cinitas inde orum. fm allegoriam ecclesia christi. fm anagogen cinitas dei illa celestis que est mater omnium nostrum. fm tropologiam anima hominis que frequenter hoc noīe aut increpatur aut laudatur a domino. De his quattuor interpretationum generibus beatus Apostolus ita dicit. Nunc autem fratres si venero ad vos liguis loquens. quid vobis prodro. nisi vobis loquar. aut in reuelatione aut in scientia. aut in prophetia. aut in doctrina. Reuelatio namq; ad allegoriā pertinet. per quā ea que tegit hystorica narratio. spiritali sensu et expositione reserantur. ut verbi gratia. si illud aperire temptemus. quemadmodum patres nostri omnes sub nube fuerint. et oēs in moysi baptizati sint in nube et in mari. et quē admodum omnes eandem esca^z spiritalē māduauerint. et cūde^z spiritalē te p̄sequēti petra biberint potū. petra autē erat christ⁹. Quē expositio p̄figurationi

Lollatio XIII Abbatis Nesterotis

corporis et sanguinis Christi quem quotidianus sumimus comparata allegoria continet rationem. Scientia vero quae similitudinem ab apostolo memorat tropologia est qua uniuersa quae ad discretionem pertinent actualem utrum utilia vel honesta sint prudenti examinatione discernimus ut est illud. Cum apud nos metropolis indicare precipimus utrum deceat mulierem non velato capite orare deum. Queratio ut dictum est moralez continent intellectum. Itē propheta qm̄ in tertio apostolus intulit loco anagogen sonat per quam ad inuisibilium ac futura sermo transfertur ut est illud. Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus ut non contemnemus sicut et ceteri qui spem non habent. Si enim credimus quod Christus mortuus est et resurrexit ita et deus eos qui dormient Christum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini quia nos qui vivimus qui residui sumus in aduentu domini non preueniemus eos qui dormierunt in Christo. qm̄ ipse dominus in iussu et in voce archangeli et in tuba dei descendet de celo et mortui qui in Christo sunt resurgent primi. Quia exhortationis specie anagoges figura preferuntur. Doctrina vero simplicem historice expositionis ordinem praedita in qua nullus occultior intellectus nisi qui verbis resonat continetur sicut est illud. Tradidi enim vobis in primis quod et acceperim qm̄ Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum scripturas et post sepulturam est et quod resurrexit etiam die secundum scripturas et quod resurrectus est cepitur. Et misit deum filium suum factum ex muliere factum sub lego ut eos quod sub lege erant redimeret. Si ne illud. Audi Israel dominus deus tuus unus est.

De actuali scientia proficiatur ad spiritalem. **L**ap. ix.

Va propter si vobis cura est ad spiritalis scientie lumen non

manis iactantie vicio sed emendationis gratia pervenire illius primum beatitudinis cupiditate flammamini de quod dictum est. Beati mundo corde quoniam ipsi deum videbunt et etiam ad illam de qua angelus ad danielē ait perenni re possitis qui autem docti fuerint fulgebunt sicut splendor firmamenti et qui ad iusticiam erudiunt multos quasi stelle imperpetuas eternitates. Et in alio prophetam. Illuminate vobis lumen scientie dum tempus est. Lenotes ita quod illam quam habere vos sentio diligentia lectio omni studio festinare actualez id est ethica. qd̄ primus ad integrum comprehendere disciplinam. Absque hac nancis illa quam diximus theoretica punita non potest apprehendi quam hi tantus qui non alium docentium verbis sed propriorum actuum virtute perfecti sunt post multa operum ac laborum stipendia iam quasi in premio consequuntur. Non enim a meditatione legis intelligentiam sed de fructu operis acquirentes cum psalmigrapho canunt. A mandatis tuis intellexi. Et excoctis passionibus uniuersis fiducia liter dicunt. Psallam et intelligam in via immaculata. Ille enim psallens intelligit quod canuntur qui in via immaculata gressu puri cordis innititur. Et idcirco si scientie spiritalis sacram in corde vestro vultis tabernaculum preparare ab omnibus vos viciorum contagione purgante et curis seculi presentis exuite. Imposibile namque est anima quae mundanis vel tenuiter dissensionibus occupatur. tonum scientie promoveri vel generatricem spiritualium sensuum aut tenaces scararum lectionum fieri. Observate igitur in primis et maxime tu iohannes cui magis ad custodienda hec quae dicturus sunt etas adhuc adolescentior suffragat ne studium lectionis ac desiderij tui laborvana elatione cassetur ut inducas summum in tuo silentium hic est enim primus

De spirituali scientia

discipline actualis ingressus omnis q[uo]d per laboribus in ore ipius et ut omnium seniorum instituta atque sententias intento corde et quod si muto ore suscipias ac dili genter in pectore tuo addens ad perficienda ea potius quam ad docenda festines. Ex hoc enim cenodoxie perniciosa presumptio ex illo autem fructus spiritualis scientie pullulabunt. Nihil ita quam in collatione seniorum proferre audeas nisi quod interrogare te antigloria nocitura aut ratio necessarie cognitionis impulerit ut quodam vaneglorie amore dissentientem ostentatio doctrine ea que optime non sunt interrogare se simulant. Impossibile est eum qui proposito acquirende laudis humanae studio lectionis insisteret donum vere scientie promereri. Nam qui hac passione denunciat est necesse est vitalius quam et maxime superbi vicijs obligetur et rita in actuali atque ethica congregatione prostratus scientiam spiritalem que ex ea nascitur minime consequetur. Esto ergo per omnia citius ad audiendum tardius autem ad loquendum ne cadat in te illud quod notatur a salomone. Si videris virum velocem in verbis scito quia spem habet insipiens magis quam ille. Nec quodque in verbis docere presumas quod opere ante non feceris. Hunc enim nos ordinem tenere debere etiam exemplis suis dominus noster instituit de quo ita dicitur quod cespit eius facere et docere. Cane ergo ne ante actum prosiliens ad docendum in illorum numero deputeris de quibus in euangelio dominus ad discipulos suos loquitur. Quod dicunt vobis sernate et facite omnia opera vero eorum nolite facere dicit enim et non faciunt. Alligat at onera grauia et portabilia et imponunt ea super humeros hominum ipsi autem digito suo nolunt ea mouere. Si enim ille qui unum mandatum minimum solvens docuerit sic homines minimum vocabitur in regno celorum qui multa et maiora negligentes docere presumperit consequens profecto est.

Vt non iam minimus in regno celorum sed in gehenna supplicio maximum habeatur. Et ideo cauedum tibi est ne illorum ad docendum inciteris exemplis qui periti disputationi ac sermonis affluentiam consumuti quia possunt ea que vulnerint ornate copioseque dissenser scientiam spiritalem possidere creduntur ab his qui vim eius et qualitatem discernere non nonerunt. Aliud namque est facilitatem oris et nitorem habere sermonis et aliud venas ac medullas celestium intrare dictorum ac profundam et abscondita sacramenta purissimo cordis oculo contemplari quod nullatenus humana doctrina nec eruditio secularis sed sola puritas mentis per illuminationem sancti spiritus obtinebit.

De apprehendenda verescientie disciplina. Cap. x.

Hestinandum igitur tibi est si ad veram scripturarum vis scientiam peruenire ut humilitates cordis immobilem primitus consequaris quod non ad illam que inflat sed ad eam que illuminat scientiam charitatis summatione perducat. Impossibiliter est immundam mentem donum scientie spiritualis adipisci. Et idcirco oī causatione tenita ne tibi per studium lectiois non scientie lumen nec illa perpetua que per illuminationem doctrine promittitur gloria sed instrumenta perditionis arrogante vanitate nascantur. Deinde sed tibi est omnimodis enitendum ut expulsa omni sollicitudine et cogitatione terrena assiduum te ac potius ingem sacre prebeas lectioni donec continua meditatio imbuat mente tuam et quasi in similitudinem sui formet archam quodammodo ex ea faciens testamenti habentem in se scilicet duas tabulas lapideas id est duplice instrumenti perpetua firmitate una quodque aureas sed memoriam puram atque sinceram que reconditum in semanna

Collatio XIV Abbatis Resterotis

perpetua tenacitate conseruet. spiritualia
scilicet sensuum et angelici illius panis per-
ennem celestem quod dulcedinem necnon etiam
virgum aaron id est summi verius ponti-
ficiis nostri iesu christi salutare expiavit.
immortalis memorie semper viriditate
frondescens. Hec namque est virga que
postea quod radice yesse succisa est vivaci
mortificata renirescit. Hec autem omnia
duobus cherubin id est historice et spi-
ritualis scientie plenitudine proteguntur.
Cherubin enim interpretatur scientie multitudo
que propiciatorum dei id est plati-
citatatem pectoris tui in giter protegentur
et a cunctis spiritualium nequitiarum in
cursibus obumbrabunt. Et ita mens tua
non solum in archam divini testamenti
verum etiam in regnum sacerdotale pre-
uecta per indissolubilem puritatis asse-
ctum quodammodo absorpta spiritualibus
disciplinis illud implebit pontificalem
datum quod a legislatore ita precipitur.
Et de sanctis non egredietur ne polluat
sanctuarium dei id est cor suum in qua
giter habitaturum se dominus reprobavit
dicens. In habitato in eis et inter illos
ambulabo. Quoniam obrem diligenter mea
rie commendanda est et incessabiliter recen-
senda sacrarum series scripturarum. Hec
etenim meditationis iugitas duplum
nobis conferat fructum. Primum quod dominus in
legendis ac parandis lectionibus occu-
patum mentis intentio necessaria est ut nul-
lis nocturnis cogitationibus laqueis capti-
uetur. Deinde quod ea que cerebrima repe-
titione per cursa dum memorie tradere
laboram. intelligere id temporis obliga-
ta mente non quimus postea ab omnibus ac
tuum ac visionum illecebris absoluimus.
Cipueque nocturna meditatione taciti re-
nouientes clarior intuemur ita ut occul-
tissimorum sensuum quos ne tenui quidem
vigilantes opinione percepimus qui
escientibus nobis et vel soporis stupore
temeris intelligentia renescuntur.

De multiplice intellectu divina

rum scripturarum.

Lap. xi.

Rescente autem per hoc studium
innovatione mentis nostrae etiam
scripturarum facies incipiet in
nouari et sacrorum intelligetie pulchri-
tudo quodammodo cum proficiente pro-
ficiet. Pro capacitatem enim humanorum
sensuum earum quoque species coaptantur
et vel terrena carnalibus vel divina spi-
ritualibus apparebit ita ut hi quibus an-
te videbatur crassis quibusdam nebula
lis inuoluta nec subtilitatem eius depen-
dere nec fulgozem valeant sustinere.
Hed ut hoc ipsum quod astruere nititur
mali aliquo clarius pandatur exemplo.
rum legis testimonium protulisse sus-
ficiat per quod etiam omnia precepta ce-
lestia hinc mensuram status nostri ad om-
ne hominum genus probemus extendi.
Scriptum enim in lege Non fornicaberis. Hoc
ab homine carnalium adhuc obscenita-
tum passionibus obligato secundum sim-
plicem literem sonum salubriter custodi-
tur. Ab eo autem qui iam ab hac actione
ne lutulenta et impuro discessit affectu
necessario est id ipsum spiritualiter obserua-
ri ut scilicet non solum a ceremoniis ido-
lorum sed etiam ab omni superstitione
gentilium et auguriorum omniumque si-
gnorum et dierum ac temporum obser-
vatione discedat vel certe ne quorundam
verborum aut nominum coniecturis. Quod
sinceritatem fidei nostrae polluant impli-
cetur. Hac enim fornicatione etiam bie-
rusalem dicitur constituta quod fornicata
est in omni colle sublimi et sub omnili-
no frondoso. Et quoniam dominus iterum in
crepans per prophetam. Sicut inquit
et salvum te augures celum qui contemplabas
tum sidera et supputabant menses ut ex
eis annunciant ventura tibi. De qua
fornicatione et alibi arguens eos dominus ait.
Sponsus fornicatis decepit eos et fornicati sunt a deo suo. Quisque vero

Despiritualisscientia

a gemina hac fornicatioe discesserit. habebit tertiam quam denitet. quae in legi et iudaismi superstitionibz continetur. De quibus aplius. Dies inquit obfusatis et meses et tempora et annos. Et iterum. Ne tetigeris neque gustaueris neque strictaueris. Que de superstitionibz legis dicta essentibus duabus est in quibus si quis iciderit per culdubio mechanat a christo. ab apostolo non mereatur audire. Despodi. non vos vni viro virginem castam exhibere christo. Billud ad eum quod sequitur voce eiusdem apostoli dirigitur. Timo atque sicut Christus seduxit eum a astutia sua. ita corrumperunt sensus vestrum a simplicitate quam est in christo Iesu. Quod si immundicia huius quae fornicationis effugerit. habebit quartam quam heretici dogmatis adulterio perpetravit. De qua idem huius apostoli. Ego inquit scio. quia post discessionem meam intrabunt lupi graues in vos. non parcentes gregi. et ex vobis ipsum surgent viri loquentes persuaseri. ut abducant discipulos post se. Hanc etiam qui potuerit declinare canet. at ne subtiliori peccato in fornicationis virtute collabatur. quam scilicet in cogitatione perniciione constituit. quod omnis cogitatio non solum turpiter est etiam oculosa. et a deo quantumlibet. cum discedens a perfecto viro immunissima fornicatio deputatur.

Interrogatio quomodo possit a oblatione secularium carminum perveniri.

Cap. xij.

Ermanus. Ad hunc ego occulta prima cōpunctioe permotus ac deinde grauiter ingemiscens. hec inquam omnia quam copiosissime digessisti maiora mibi intulerunt desperationis augmenta quam hactenus sustinebam. Quippe cui propter illas generales aie captivitates. quibus non dubito infirmos quoque pulsari extrinsecus. spale impedimentum salutis accedit. per illam quam tenuiter videor attigisse noticiam literarum. in qua me ita vel instantia pedagogi. vel continue lectioonis macerauit intentio. ut nunc mes mea poeticus velut illis infecta carminibus illas fabularum nugas historiasque bellorum qui

bus a parvulo primis studiorum imbuti. est rudimentis orationis etiam tempore meditetur. psallentibus vel pro peccatorum indulgentia supplicanti. aut impudens poematum memoria suggestur. aut quasi bellantium heroum ate oculos imago verset. taliumque membris fantasmatum imaginatio spiritus illudens ita mentem meam ad supernos intuitus asper rarerum patitur. ut quotidianis fletibus non possit expelli.

Responsio quo pacto memoriam eorum possumus ablucere.

Cap. xiiij.

Desteros. De hac ipsa re unde purgationis maxima nascitur desperatio. citum satis atque efficaciter remediū poterit oboriri. si candide diligentiam atque instantiam quam te in illis seculari studio habuisse dixisti. ad spiritus libri scripturarum voluntis lectionem meditationemque transferre. Necesse est enim mente tua tamdiu illis carminibus occupari. quod diu sibi aliqua quam intra semetipsam recolat simili studio et assiduitate concurrat. ac pro illis instructuosis atque terrenis spiritualia atque divina perturbiat. Quod cum profunde alteque conceperit. atque in illis fuerit enutrita. vel expelli pores sensuum poterit vel penitus aboliri. Vacare enim cunctis cogitationibus humana mens non potest. et ideo quod diu spirituali studio non fuerit occupata. necesse est ea illis quam pridem didicimus implicari. Quod diu enim non habuerint quam recurrat. et indefessos exerceat motus. necesse est ut ad illa quibus ab infantia ibuta est collabatur. eaque semper revoluat. quam longo usu ac meditatiōe percepit. Utigitur hunc in te scia spiritualis perpetua soliditatem roborat. nec ea iam temporarie perfundit. sicut illi qui eam non in studio. sed aliena relatione continent. et velut aero ut ita dixerim odore percipiunt. sed ut sensibus suis innescata quodammodo et perspecta atque palpata condatur. illud omni obfusantia custodire te conuenit. ut etiam si ea quam optime nosti. forte audieris in collatione perferri. non ex hoc quod ubi iam no-

2n

Lollatio xiiii Abbatis Resterotis

ta sunt aspernanter fastidioseque suscipi-
as. sed ea cordi tuo illa audiatur cōmen-
tes. qua debent desiderabilia salutis p̄ba.
vel auribus nostris indesinenter infun-
di. vel te nostro ore ingiter proferri. **N**on
uis enī adhibeat sanctarū rerum crebra
narratio. nunq̄ tamē aīe sicut vere scie-
tie sustinēti. satietas generabit horrore.
sed ea quotidie velut nona ac desidera-
ta suscipiens. quanto frequentius hause-
rit. tanto audiens vel audierit v̄l loquet.
et confirmationem potius percepte sciē-
tie ex eorū repetitione q̄s ullum ex frequē-
ti capiet collatione fastidium. **E**videns
nāq̄ est tepide ac superbe mentis indi-
cium. si verborum saltantur medicinā.
q̄nus studio nimie assiduitatis ingestā.
fastidiose negligēterque suscipiat. **A**nima
enī que in satietate est fami illudit. anq̄
autē egenti etiā amara dulcia videntur.
Si ita q̄s hec diligenter excepta. et in re-
cessu mentis condita atq̄s indicta fuerit
taciturnitate signata. postea vt vina q̄dā
suaue olētia et letificatiā cor boīs. cū
sensuū canicie et patiētie fuerit retusitate
decocta. cuī magna sui fragrātia de va-
se tui pectoris proferentur. et tanq̄s pen-
nis fons de experientie venis et irriguis
virtutum meatibns redundabunt. fluē-
taq̄s continua velut de quadam abysso
tui cordis effundent. **E**nēniet nāq̄ in
te illud qđ in prouerbīs ad illum dicit.
qui hec opere plūmanit. **H**ibe aquas d-
tuis vasis et de putozū tuorum fonte. su-
perfluant tibi aque de tuo fonte. in tu-
as autē plateas peritrāsent aquę tue. ac
fim ysaias p̄ prophetam. eris quasi ortus
irriguus. et sicut fons aquarum cui? nō
deficient aquę. et edificabuntur in te de-
serta a seculis. fundamēta generatiōis
et generatiōis suscitabis. et vocaberis edi-
ficator sepium. auertens semitas iniqui-
tatum. **I**lla etiam tibi beatitudo proue-
niet. quā idem propheta promittit. **E**t nō
facit dñs auolare a te v̄ltra doctorem
tuū. et crunt oculi tui videntes precepto-
rem tuū. et aures tue audient verbū post

tergum monentis. **H**ec via ambulate i-
ca. neq̄ ad t̄xteram neq̄ ad sinistram.
Atq̄s ita fiet vt non solum oīs directio
ac meditatio cordis tui. verum etiā cun-
cte enagations atq̄s discursus cogitati-
onum tuarum. sint tibi divine legis san-
cta et incessabilis ruminatio.

Commūda anima neq̄ trades
renēq̄ percipere possit scientiā
spiritalem. **L**ap. xiiij.

TOppōibile est autē hec sicut p-
fati sumus in expertū quēquā
vel agnoscere vel docere. Nam
qui ne ad percipiendum quidem capax
est. quomodo erit idōnens ad tradēdū?
De quibus tamen etiam si aliquid docē-
re presumperit. inefficax procul dubio et
inutilis usq̄ ad aures tantummodo ait
dientium eius sermo perueniet. et autē
eorum penetrare nō poterit. inertia ope-
rum. et instructositate suę proditus va-
nitatis. quia non de thezauro bone pmi-
tur conscientię. sed de inani iactantie p-
sumptione. **I**mpossibile nāq̄ est immit-
dam q̄iam quantalibet desudanerit le-
ctionis instantia. adipisci scientiam spi-
ritalez. **N**emo enim in vas fetidū atq̄s
putridum sive corruptum. vngentū ali-
quod nobile aut mel optimū. aut precio-
si quicq̄s liquoris infundit. **F**acilius em-
q̄nus odoratissimū mirbuī semel horē
dis imbuta fetoribus testa cōtaminat-
q̄s. vt aliquid ex eo suavitatis aut gratiē
ipsa concipiat. quia multo citius mun-
da corrūpuntur q̄s corrupta mūndant.
Ita igit̄ et vas pectoris nisi p̄ius fuerit
ab omni fetidissima viciōrum contagio-
ne purgatum. nō merebitur suscipere il-
lud benedictionis vngentum. de quo dñ
per prophetam. **S**icut vngentum in capi-
te quod descendit in barbam aaron. qđ
descendit in oram vestimenti eius. nec il-
lam scientiam spiritalez et eloqnia scri-
pturarū q̄ne dulciora sunt super mel et
faūi impolluta seruabit. **Q**ue enī parti-
cipatio iusticie cuī iniquitate. Aut que
societas inīciū tenebrī. **Q**ue autē quācio-

De spirituali scientia

christi ad belial.

Objectio de eo q̄ multi imūdi scientiam habeant et sancti nō habeat. *Lap. xv.*

Ermanus. Diffinitio ista nequaq̄ videtur nobis veritate fulciri. aut probabili ratiōe s̄b. nix. Cum enī omnes qui fidem christi aut nequaq̄ suscipiūt. aut ipsa dogma tum prauitate corrumpt. immūdi cor dis esse manifestum sit. quō multi indeorum atq̄ hereticorum. vel etiam catholicorum qui diuersis vicijs inuoluūtur. perfectam scripturarum scientiaz cōsecuti. de spiritualis doctrine magnitudie gloriantur. et contra sanctorum virorū innumera multitudo. quorū cor ab omni peccato: uñ contagione purgatū est. simplicis fidei pietate contenta. profundioris scientię ignorat archana. Quemadmodū ergo stabit ista sententia. q̄ scientiam spiritalem soli cordis tribuit puritati.

Responsio q̄ malis ciām veram habere nō possunt. *Lap. xvi.*

Esteros. Haud recte virtutem diffinitionis explorat. qui nō omnia diligenter plate sententie verba p̄pedit. Prediximus nāq̄ huī simodi homines disputandi tantū habere peritiam et locutionis ornatuz. ceterum scripturarum venas. et archana spiritualium sensuū intrare nō posse. Et enī vera sciētia nō nisi a veris dei cultoribus possidetur. quā is utiq̄ non habet cui dicitur. Audi popule stulte q̄ nō habes cor. qui habetis oculos et nō videntis. et aures et nō auditis. Et iterū. Quid tu scientiam repulisti. et ego repellam tene mibi sacerdotio fungaris. Cum enī in christo omnes thezauri sapientie et scientie absconditi esse dicantur. quomo do is qui christum inuenire contempsit. aut inuenit sacrilego ore blasphemat. aut certe catholicam fidem immūdis operibus polluit. veram scientiam assecutus esse credendus est. Spiritus enī dei effu

giet sicutum. nec habitabit in corpore subdito peccatis. Nō ergo alias ad scientiam spiritalem nisi hoc ordine peruenit. quem unus prophetarum eleganter expressit d. Seminate vob ad iustitiam. metite spes vīte. illuminate vobis lumen sc̄ie. Primū ḡ seminādū nob̄ ē ad iustitiam. h̄ est ut actualem perfectionē operib⁹ iusti spes propagem⁹. Deinde metēda est nob̄ bis vīte. id est virtutum spiritualium fructus. expulsione viciorū carnaliū congregandi. et ita illuminare nob̄is lumen scientię poterimus. Quem ordinē etiā psalmigraph⁹ tenere debere decernit dicens. Beati immaculati in via qui ambulāti in lege domini. beati qui scrutant testimonia eius. Non enī prius dixit. beati qui scrutantur testimonia eius. et p̄ ea intulit. beati immaculati in via. sp̄us inquit. beati immaculati in via. per hoc evidenter ostendens nemine recte posse ad perscrutanda dei testimonia peruenire. nisi prius per actualem conuersationem in via christi immaculatus icedit. Hi ergo quos dixi nō ista quā imūdi h̄renon possunt sed pseudonimō h̄ est falsi nominis scientiam possident. De qua beatiss. Ap̄lus. o inquit thymoteus depositum custodi. denitans profanas vocū nōnates et oppositiones falsi nominis sc̄ie. quod in greco dī. tasāti these istes pseudonimi gnoseus. De isti ergo qui imaginem quādam scientię vident acquirere. vel de his qui cū sacro et volūminū lectioni ac memorie scripturarum diligenter insistant. carnalia tamē vicia nō relinquit. in prouerbīs eleganter exprimitur. Hic ut in auris aurea in naribus suis. ita mulieris male moratae sp̄cies. Quid enī prodest quēpiam ornamenti eloquiorum celestium et illam preciosissimā scripturarū specie consequi. si eam lūlentis operibus vel sensib⁹ inherendo quasi immūdissimā terrā subi gendo confringat. aut cenosis libidinū suarū polluat volutabris. Fiet enim vt id qđ recte videntib⁹ decori esse consuēnit.

118

Collatio xiii abbatis Resterotis

nō soluz istos ornare nō possit. verū etiā maioris ceni colluuiōe sordeſcat. Ex ore ei peccatoris nō ē pulcra landatio. Cui dicitur per prophetam. Quare tu enarras iniſtias meas. et assumis testamentum meū per os tuū. De huīnsmodi anima bus. quē nequaq̄ stabiliter timorem domini possidentes. de quo dicitur. timor domini disciplina. et sapia est. ſcriptura rum acquirere ſenſum. de inge earuz me ditatione conantur. ſatis prie i prouerbij memoratur. At quid fuerit diuitie inſipienti. Poffidere enī ſapientiam ex eois nō poterit. Intātu vero ab illa eruditio ne ſeculari q̄ carnaliū vicioz ſor de polluitur. vera hec et ſpiritualis ſcīentia ſbmonetur. vt ea in nonnullis elingui. ac penicilliteratī ſciamus nōnunq̄ mirabilis viguisse. Qd in aplis multisq̄ etiam ſanctis viris euidentiſſime cōprobatur. qu: non inani foliorum dilata bantur luxuria. ſed veris ſpiritualis ſcīentie fructibus curvabantur. De quibus et in actibus apolloz ſcriptū est. Vi dentes aut̄ petri constantiā et iobanniſ. et cōperto q̄lomines eſſent ſine literis et ideote admirabāc. Et idcirco ſi tibi cura eſt ad eius immarcescibilem flagantiaz peruenire. cunctis primū conatiſ elabora. vt a domino puritatē caſtitatis obtineas. Nullus enī in quo adbuc carnaliū paſſionū et maxime fornicationis do minatur affectus ſpiritalem poterit ſcīentiam poſſidere. In corde enī bono requieſcet ſapientia. et qui timet deum inueni et ſcientiam cum iuſtitia. Hoc autem q̄ prediximus ordine ad ſpiritalem ſcīentiam perueniri. etiam beatiss. Apololus docet. Nam cum vniuersarum virtutum ſuarum non ſolum catalogum teſtre. verū etiam ordinem carum vellet expo nere. vt que quam ſequeretur. vel que quam parturaret exprimeret. post ali quāta intulit dicens. In vigilijs. in ieui nis. in caſtitate. in ſcīentia. in longanimitate. in ſuauitate. in ſpiritū ſanctū. i cha ritate nō ſicta. In qua coingatione yit

tutum euidentiſſime nos voluit erudire de vigilijs atq̄ ieuij ad caſtitatem. de caſtitate ad ſcientiam. de ſcientia ad longanimitatem. de longanimitate ad ſuauitatem. de ſuauitate ad ſpiritū ſanctū. de ſpiritū ſanctū ad charitatem. non ſicte premia peruenire. Cum igitur hac diſciplina atq̄ hoc ordine tu quoq̄ peruenies ad ſcientiam ſpiritalez. habebis pro culdubio ſicut diximus. nec ſterilem. nec inertem. ſed viua ſructuofamq̄ doctri na ſemēq̄ ſalutari verbi. qd cū a te fuerit audientiū cordib⁹ cōmendatū. ſubſequens ſpiritū ſancti imber largiſſimus ſeundabit. ac ſim id quod poſſicit eſt prophetā. dabitus pluia ſemini tuo. vbi cunq̄ ſeminaueris in terra. et panis fru gum terre tuę erit vberriſmus et pinguis. Quibus rō perfectionis debe ataperiri. Cap. xvij.
Que etiam ne hecque tam lecti one q̄ experientie ſudore didiceris. cuž te etas maturior pne xerit ad docendum. vane glorie ſeduct⁹ amore. immūndis hominibus paſſiſingeras. illudq̄ qd ſapienſiſſimus ſalomon interdipt incurras. Noli applicare ipiū ad paſchua iuſti. neq̄ ſeducariſ ſaturitate ventris. Non enī expediuſt ſtulto de licie. nec opns eſt ſapientia vbi teſt ſen ſus. Magis enī dicitur inſipientia. q̄ ſeruus durus nō emēdabitur verb. Si cī ſtellexerit nō obediet. Autō impudentis noli quicq̄ dicere. ne forte irrideat ſapientes ſermones tuos. Et ne dederis ſanctū canibus. neq̄ miſeriq̄ marga ritas veſtras ante porcos. ne forte cōcul cent eas pedib⁹ ſuis. et pueri dirūpant eos. Optet itaq̄ vthuiſimodib⁹ omni bus ſpiritaliū ſenſuū ptegēs ſacramēta efficaciter eanas. In corde meo abscondi eloquia tua. vtnō peccem tibi. H̄z di cas forſitan. Et quib⁹ diuinariū ſcripturaz diſpēlanda ſunt ſacramēta. Docete laſpietifſim⁹ ſalomon. Date inq̄t ebri etatem bis qui in triftia ſunt. et viuum bibere bis qui in dolorib⁹ ſunt. et ob

Capitula

luiscantur paupertatis et dolorum suorum
non meminerint amplius. id est: bis qui
pro penitidine actuam pristinorum merore
atque tristitia deprimuntur. spiritualis sci-
entie cunctitate velut vinum quod letificat
cor hominis affluenter infundite eosque sa-
lutaris Christi crapula refouete. ne forte in
gitate meroris ac letali desperatione de-
mersi abundantiose absorbeantur tristi-
tia. qui eiusmodi sunt. De illis vero qui
in tempore ac negligentia constituti nullo
cordis sui dolore mordentur ita dicitur.
Nam qui suavis et sine dolore est in ege-
state erit. Quanta potes igit cauio de
nita. ut ne vane glorie amore detentus.
illius quem propheta collaudat piceps
esse non possis qui pecuniam suam non de
dit ad usuram. Omnis enim qui eloquia
dei de quibus dicitur. eloquia domini
eloquia casta. argentum igne examina-
tum. probatus terre purgatus septupli.
humane laudis amore dispensat. pecu-
niā suā erogat ad usurā. non solū nullā
per hoc laudē sed etiam supplicia meritur.
Ob hoc enim pecunias domini maluit per
fligare. ut ex ea temporalem consecueret
ipse mercedem. non ut dominus sicut scri-
ptum est veniens reciperet quod suū est
cum usura.

**Quibus causis spiritualis do-
ctrina infructuosa sit. Cap. xviii.**

Delibus autem ex causis ineffi-
caciem spiritualium rerum postulat
esse doctrinam. Nam aut ille qui
doceat inexperta commendans. vano Christo
rum sono instruere nititur auditorē. ant-
certe nequā ac vicijs resertus auditor. sa-
lutares spiritualis viri sanctamque doctri-
nam obturato cordenō recipit. De quibus
dicitur per prophetam. Execatus est enim
cor populi huius. et aurib⁹ grauiter
audierunt. et oculos suos concluserunt.
nequā videant oculis suis. et aurib⁹ suis
audiant. et corde intelligent. et conuertā-
tur et sanem illos.

Explerūq; etiā idigni gratiā sa-

Intferi simonis accipiāt. Cap. xix.

Omnisq; tamen dispensatoris
nostrī dei qui omnes homines
vult saluos fieri. et ad agnitio-
nē veritatis venire. munifica liberalitate
conceditur. ut si quis indignum se predi-
cationi evangelice reprehensibili conuer-
satione prebuit. pro salute multorum spi-
ritualis doctrine gratiam sequatur. Qui-
bus autem modis etiam carismata cura-
tionum ad expellendos demones a domino
concedantur. consequens est ut similis dis-
putatione pandamus. qđ consurgentess
ad refectionē in vesperā reseruemus. qđ
efficacius semper corde concipitur. quic
quid sensim et absq; nimio labore corpo-
ris intimidatur.

CExplicit collatio prima abbatis
nesterotis spirituali scientia. In
cipiunt capitula secunde collationis
eiusdem abbatis de carismati-
bus diuinis. **Cap. i.**

- I**sputatio abbat̄ nesterotis de
tripartita carismatum ratione
- i In qđ quis sanctos viros tebeat
admirari.
- ii De suscitato mortuo ab Abbat̄
machario.
- iii De miraculo quod abbas abra-
ham in mulieris fecit uberi-
bus.
- v De claudi cuiusdam curatione.
qua idem est operatus.
- vi De meritum vniuersitatisq; non ex
signis tebeat estimari.
- vii De carismatum virtus non in mira-
bilibus. sed in humilitate con-
sistat.
- viii De mirabili sit de semetipso vicia
qđ de altero demones extrusisse.
- ix Quātiā precellat vite probitas
opera signorum.
- x Reculatio de perfecte castitatis ex
perimēto.

Expliūt capitula.

11.3